

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 3/11/23

תאריך: 19/3/24

ועדת משמעת לפי סעיף 44 (א) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], תשל"ז - 1976

ד"ר רויטל גרוס נבו – יושבת ראש, נציגת המנהל הכללי

ד"ר דבורה שרה שפירא – נציגת הסתדרות הרופאים

עו"ד רעות שגיב-גרטלר – נציגת היועצת המשפטית לממשלה

עו"ס מארה שכטר – נציגה בעלת הכשרה, ידע וניסיון בתחום הפגיעות המיניות

הקובל:

המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות

באמצעות עו"ד תומר דגני חנית

נגד

הנקבל:

ד"ר רועי בבילה

באמצעות עו"ד יעקב (קובי) פלומי

המלצה

רקע כללי

1. ביום 28.11.23 הוגשה קובלנה כנגד הנקבל והאמור נוכח הרשעתו בהליך פלילי במספר עבירות כולל עבירות מין, ותוך שנטען כי בהתנהלותו גילה ד"ר בבילה התנהגות שאינה הולמת רופא (סעי' 41(1) לפקודת הרופאים) וכן הורשע בעבירה פלילית (סעי' 41(5) לפקודת הרופאים).

2. ביום 26.12.2023 מונו הח"מ על ידי שר הבריאות כועדה שתדון בקובלנה לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים.

3. יצוין כי על יסוד הודאת ד"ר בבילה, ביום 11.9.23 הורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ובכלל זה:

ריבוי עבירות של מידע כוזב בניגוד לסעיף 3(א)(1) לחוק המחשבים; גרם בעילה אסורה בהסכמה בניגוד לסעיף 346(א)(1) יחד עם סעיף 350 לחוק העונשין; ניסיון למעשה מגונה בניגוד לסעיף 348(ג) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין; שתי עבירות של הטרדה מינית בניגוד לסעיף 5 בנסיבות סעיף 3(א)(3) יחד עם סעיף 3(א)(4) לחוק למניעת הטרדה מינית; קבלת דבר במרמה בניגוד לסעיף 415 לחוק העונשין; מעשה מגונה בניגוד לסעיף 348(ג) לחוק העונשין; ניסיון לגרם מעשה מגונה במרמה בקטינה שטרם מלאו לה 14 בניגוד לסעיף 348(א) יחד עם סעיף 345(א)(3) וסעיפים 350 ו-25 לחוק העונשין, ושתי עבירות של ניסיון להטרדה מינית בניגוד לסעיף 5 בנסיבות סעיף 3(א)(6)(א) וסעיף 3(א)(4) בחוק למניעת הטרדה מינית יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

4. עיון במיוחס לו בכתב האישום המתוקן אשר הנאשם הודה בעבירות המפורטות בו, העלה כי הנקבל פנה לשלוש קטינות בגילאי 14-17 באמצעות יישומי "נוני צ'אט" ו"אינסטרגרם" וניהל עמן שיח מיני, תוך שהוא עושה שימוש בפרופיל פיקטיבי, ומזדהה בפני חלק מהקטינות כקטין. עוד על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, הנקבל הנחה קטינה להחדיר אצבעות לאיבר מינה ובכך גרם לה לבעול את עצמה, ניסה לגרום לקטינה נוספת להחדיר אצבעות לאיבר מינה ושלה לה תמונה של איבר מינו למרות התנגדותה, וכן גרם לקטינה נוספת לשלוח לו 3 תמונות שלה בלבוש חלקי, תוך שהיא סבורה כי היא מתכתבת עם בן גילה, וכן ניסה לגרום לה לבצע בעצמה מעשה מגונה.

5. באירוע נוסף המיוחס לנקבל, בעת מפגש עם המתלוננת (בגירה) החל לחבקה, הכניס יד מתחת לחולצתה ונגע בגבה ובצדי בטנה ובהמשך, לאחר שנכנסה להתארגן בחדר הבית, פתח את דלת החדר, התיישב על המיטה, חיבק את המתלוננת בחוזקה ומשך אותה אליו, נישק אותה על פניה ללא הסכמתה וגם כאשר ביקשה כי יפסיק את מעשיו לא נענה לבקשה; בהמשך הכניס ידו מתחת לחצאית, נגע בישבנה וכן הכניס ידו מתחת לחולצתה וניסה לנשק אותה. רק לאחר שהצליח להדוף את הנקבל עזב את החדר.

טיעוני הצדדים

6. ביום 5.2.2024 התקיים דיון במעמד הצדדים, כאשר הנקבל הועלה לדיון באמצעות היועדות חזותית על מנת לאפשר גם לו להשמיע טיעוניו מעבר לטיעוני בא כוחו, עו"ד פלומו.

7. בהתאם לעדכון שנמסר על ידי ב"כ הנקבל, במסגרת ההליך הפלילי נגזר דינו של הנאשם ל-32 חודשי מאסר שנמנים מיום מעצרו, וכן הוטל עליו רכיב של פיצוי כספי וענישה על תנאי.

8. ב"כ הקובל, בטיעוניו, ביקש להדגיש את העובדה כי מדובר בדיון ראשון בו מתכנסת הועדה בהרכב הקבוע בסעיף 144 לפקודה על כל המשתמע מתיקון החקיקה והוספת חברת ועדה בדמות עו"ס.

9. טיעוניו של ב"כ הקובל היו בתמצית כדלקמן:

א. מדובר במקרה חריג בחומרתו, בשל ריבוי העבירות והתמהיל החריג שלהן מבחינת סוג הנפגעים.

ב. מן הראוי לאור חומרת העבירות, כי רישיונו של הנקבל יבוטל זאת להבדיל מהתליה ארוכת טווח שבסופה יוחזר הרישיון ללא צורך בבחינת מצבו או הליך השיקום שעבר.

ג. גם במקרה של ביטול רישיון שמורה לנקבל אפשרות תיאורטית לבקש בעתיד החזרת הרישיון.

ד. עוד הפנה ב"כ הקובל לעמ' 25 לגזר הדין, ובפרט שורה 17 ואילך ועד שורה 5 בעמ' 26. יצוין כי בשורות אלו ישנה התייחסות לתסקיר שירות המבחן וכן לחוה"ד של התחלה חדשה כאשר בין היתר הובהר במסגרת גזר הדין כי: **"שירות המבחן ציין כי העובדה שהנאשם פגע בעיקר בקטינות נעדרות ניסיון, תרמה לתחושת הכח והשליטה אותה חש, התעלם באופן תדיר מסירובן והתרכז בעיקר בעצמו. הנאשם ביטא תחושות של בושה ואשמה כנים, ובסופו של יום נקבע כי קיימת רמת סיכון להישנות עבירות דומות וכי יש להטיל עליו ענישה מוחשית. ייאמר כי קשה לקבל את טענת הנאשם במסגרת התסקיר כי מדובר בהתנהגות חריגה עבורו, שעה שאמנם עסקינן במי שנעדר עבר פלילי, אולם ביצע את המעשים לאורך תקופה ארוכה ובאופן כמעט שיטתי..."**

10. ב"כ הנקבל הבהיר בטיעונו כדלקמן:

א. לוועדה נתון שיקול הדעת הואיל והוראות הדין אינן מחייבות שלילה אוטומטית של רישיונו של רופא המואשם בעבירות מסוג אלו בהן הורשע הנקבל.

ב. האירועים בהם הורשע הנקבל לא נעשו בקשר לעיסוקו כרופא, לא היה ניצול ציני של רישיון הרפואה או הפרת האמון מול חולה.

ג. אין אבחנה כלשהי המייחסת לנקבל סטיה מינית.

ד. הנקבל לא פגע פיזית באף אחת מהמתלוננות, והמעשים בוצעו באתר בו הגולשים נדרשים להצהיר כי הם מעל גיל 18.

ה. עוד פירט ב"כ הנקבל את נסיבותיו האישיות של הנקבל – והתייחס לכך שהנקבל הינו יתום מגיל צעיר, התומך באחיו, כאשר שירות המבחן אבחן אותו ללא מסוכנות והציע לשלבו בהליך טיפולי במסגרת הוסטל מעגלים, הליך שלא צלח כי לא היה לנקבל ערב להציע.

ו. בין היתר הובהר כי הנקבל הינו רופא במד"א שהציל חיי אדם עשרות פעמים, ובין היתר גם היה הרופא היחיד שקבע את מותם של 39 אנשים שנספו באסון הר מירון. כך, בין היתר, כפי שהוצג על ידי ב"כ הנקבל על פי חוות דעת ומחקרים **"מי שעוסק במוות בצורה אינטנסיבית כל כך ועקבית, יצר החיים שמין הוא אחד הביטויים הכי חזקים שלו – צף למעלה. זה מנגנון, זה לא משהו שהוא בשליטה, זה לא משהו שהוא במודעות..."** (עמ' 23 לתמליל שורות 6-3).

ז. זהותו של הנקבל ידועה ופורסמה לנוכח בקשת המדינה, כאשר לא ניתן להיאחז בפרסום זה ולטעון כי הוא גורר פגיעה בתדמית מקצוע הרפואה.

ח. ב"כ הנקבל התייחס גם לאופי העבודה במד"א, הכולל עבודה בצוות וטיפול באירועים מהירים ודחופים, ולכן אין היתכנות לביצוע עבירה במסגרת התפקיד במד"א.

ט. הנקבל צריך להיענש פעם אחת, והתליה לתקופה קצובה מספקת, ואינה מייצרת חשש כי יחזור על המעשה.

י. אין אינטרס ציבורי שהנקבל ייפסל מלעסוק במקצוע הרפואה, וב"כ הקובל גם לא הציג תשתית ראייתית שמלמדת על כך שהרחקה לצמיתות מצמצמת את ההיתכנות העתידית לפגיעה מצד רופא.

יא. ב"כ הנקבל התייחס גם לאפשרות כי יעבוד יחד עם גורם נוסף או כי תימסר הודעה למטופל/ת שהנקבל הורשע בעבר ותתקבל הסכמת המטופל לקבלת טיפול מהנקבל.

יב. יש לתת משקל לחרטה הכנה, הניסיון לחזור למוטב ולחלוף הזמן.

11. ב"כ הנקבל הגיש, במסגרת הדיון, את גזר הדין שניתן בהליך הפלילי, תסקיר מעצר מיום 3.8.2023 וכן חו"ד של "התחלה חדשה" – מרכז טיפול ואבחון לאוכלוסיות עוברי חוק מיום 8.8.2023.

12. בתמצית יצוין, כי מתסקיר המעצר עולה כי הגם שההתרשמות היתה כי הנקבל ניהל אורח חיים מתפקד ההערכה היא כי "קיים סיכון להמשך פגיעה מינית בצעירות, קטינות וקטינים מצדו, ולצורך צמצום סיכון זה נדרשת התערבות ייעודית טיפולית אינטנסיבית בתחום המין..". כאשר ההמלצה היתה לאפשר בחינת התאמתו להשתלב בטיפול במרכז מעגלים.

13. חוה"ד של "התחלה חדשה" המליצה לשלב את הנקבל במסגרת טיפולית בהוסטל וקבעה כי מדובר ברמת סיכון נמוכה. בין היתר הובהר כי "בבדיקה לא עלתה אינדיקציה לקוי אישיות אנטי סוציאליים ודפוסים עברייניים. כמו כן לא התרשמו מפסיכופתולוגיה מאז'ורית.. ההתרשמות היתה מנבדק בעל קווי אישיות אינטרוברטיים, מופנם וסגור מאוד, אשר דרך ההתמודדות המרכזית שלו עם אירועי דחק בחייו היא התעלמות מהם וחזרה מהירה לשגרה.. המתמודד עם בטחון עצמי ודימוי גברי פגועים, ומתקשה בהבעת קושי ובקשת עזרה..". עוד צוין כי ההתרשמות היא כי "עבר תהליך של עליה בדחפים המיניים דווקא על רקע אירועי המירון..". וכן כי לאור קווי האישיות שלו "ממצא את המענה לצרכיו הרגשיים במסגרת קשרים מיניים וירטואליים עם קטינים וקטינות שלא היוו איום על דימויו העצמי השביר".

14. עוד הפנה ב"כ הנקבל להחלטות קודמות בנוגע לרופאים שהורשעו בעבירות דומות, ובין היתר להחלטה בעניינו של ד"ר בני שכטר שהותר לו להוסיף לעסוק ברפואה רק לא בתחום הסקסולוגיה; עוד טען כי התליה לתקופה ממושכת מתקבלת במקרים קיצוניים לגבי עבירות שמסכנות את הציבור בעוד בעניינו של הנקבל יש נטילת אחריות ונכונות להשתלב, כאשר בכלא הוא נמצא במחלקה ייעודית להליך טיפולי, דבר המלמד על כך שמצבו קל ואין לו רמה גבוהה של מסוכנות.

15. הנקבל עצמו הבהיר כי הוא מצטער, הוא עושה חשבון נפש וכן עובר במסגרת המאסר הליך שיקומי וטיפול. עוד ציין כי במסגרת עבודתו מעולם לא נגע במטופלות או מתנדבות נוער או ילדים וכי ברצונו לשוב למקצוע ולהמשיך להציל חיים. עוד הבהיר כי הוא יודע כי לא יחזור על מעשיו וכי מעולם לא היתה כוונה לפגוש את הבנות והוא לא פגש אף אחת מהן. עוד ציין הנקבל כי גם התבטאויותיו נעשו בחסות האפליקציה שכדבריו "ממסכת" וכי הוא אינו מתבטא כך באופן פרונטלי. לגבי עבודתו במד"א הבהיר כי אינו יודע אם יוכל לשוב לשם לאחר שחרורו.

דין

16. סעיף 41 לפקודה קובע כי:

ראה השר, על יסוד קובלנה של המנהל או של אדם שנפגע, כי רופא מורשה עשה אחת מאלה, רשאי הוא, בצו חתום בידו, לבטל את הרשיון של הרופא או להורות שהרשיון יותלה לתקופה שקבע בצו, או לתת לרופא נזיפה או התראה:

- (1) נהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה ;
- (2) השיג את רשיונו במצג-שוא ;
- (3) גילה חוסר יכולת או רשלנות חמורה במילוי תפקידיו כרופא מורשה ;
- (4) התמיד להפר הוראות פקודה זו ;
- (5) הורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודה זו ;
- (6) סירב ללא סיבה סבירה להציג לפני המנהל את הדיפלומה לאחר שנדרש לכך לפי סעיף 20.
- (7) הפר הוראה מהוראות חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996.

17. בפתח הדברים, מקום בו לא היתה מחלוקת לגבי דבר הרשעתו בפלילים של הנקבל, אנו קובעים כי הנקבל "הורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודה זו" (סעי' 41(5) לפקודת הרופאים) וכן כי בעובדה זו יש משום התנהגות "בדרך שאינה הולמת רופא מורשה" ולפיכך מצאה הועדה כי יש להרשיעו בעבירות המיוחסות לו בכתב הקובלנה.

18. בנסיבות העניין עלינו לדון בשאלה האם יש מקום לבטל רישיונו של הנקבל, להורות שרישיונו יותלה לתקופה שתקבע או לתת לו נזיפה או התראה.

19. העבירות בהן הורשע הנקבל הינן עבירות חמורות, שהופנו בעיקרן כלפי קטינים ואשר בוצעו תוך ניצול מצוקתם של הקטינים וכאשר הנקבל עשה שימוש באפליקציות בהן זהותו אינה ידועה לאותם קטינים, זאת מלבד אירוע נוסף המתואר באישום החמישי במסגרתו הורשע בביצוע מעשה מגונה בכח.

20. המדובר ב-7 אישומים נפרדים, מהם עולה כי במהלך תקופה של כשנתיים, מינואר 2021 ועד אפריל 2023 פנה הנקבל ל-3 קטינות שונות בגילאי 14-17 באמצעות אפליקציית נוני צ'אט ואינסטגרם, ניהל איתן שיח מיני, התכתב איתן, שאל לגילן והזדהה בפני חלקן כקטין. בהמשך עברו להתכתב באמצעות האינסטגרם, כאשר במסגרת זו עשה הנקבל שימוש בפרופיל פיקטיבי, כאשר בין היתר הנאשם הנחה קטינה להחדיר אצבעות לאיבר מינה, ניסה לגרום לקטינה נוספת להחדיר אצבעות לאיבר מינה וכן שלח לה תמונה של איבר מינו חרף התנגדותה, ובהתייחס לקטינה נוספת גרם לה לשלוח לו תמונות שלה בלבוש חלקי וזאת לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיני. עוד עולה מכתב האישום כאמור אירוע של מעשה מגונה בכח כנגד צעירה נוספת, הרשעתו בהטרדה מינית של צעירה נוספת במסגרת התכתבות באינסטגרם כשהציע לה הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני על אף שכתבה כי היא אינה מעוניינת בכך, וכן עולה מהאישום השביעי כי הנקבל ניהל שיח מיני עם קטינות וקטין כשהוא מזדהה כקטין בן 17, ובגין מעשים אלו הורשע בניסיון לגרם מעשה מגונה במרמה בקטין שטרם מלאו לו 14 ובניסיון להטרדה מינית.

21. לא יכול להיות חולק כי מדובר בריבוי עבירות חמורות מתחום המין, באופן שעשוי ללמד על דפוס התנהגות.

22. הגם כי לרוב ניתן משקל לעבירות המבוצעות תוך כדי עבודתו של רופא, במקרה זה ריבוי העבירות, ומשך הזמן הממושך בו בוצעו (כשנתיים) יחד עם חוות הדעת המלמדות על מסוכנות ואפשרות להישנות העבירות, מחייבות לדעת הועדה ביטול רישיונו של הנקבל לצמיתות.

23. הועדה מבקשת לשים דגש לא רק על העובדה כי העבירות בוצעו כלפי קטינות או צעירות, אלא גם על כך שחלקן הלא מבוטל בוצעו באמצעות מחשב ואפליקציות נגישות לכל, ואין לטעות ולסבור כי השימוש

באפליקציות ולא באמצעות מפגש ישיר מהווה שיקול לקולא, זאת בניסבות בהן מדובר בקטינות צעירות כאשר לא יכול להיות חולק לגבי הנזק שנגרם לאותן קטינות וקטינים עמם עמד הנקבל בקשר וההשלכות האפשריות עליהם.

בהקשר זה, הביע ביהמ"ש העליון לא מכבר עמדתו ולפיה :

"המקרה שבפנינו חושף את הצד האפל של הרשת. המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטרילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה בנפגע העבירה. כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת" (בש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל; מיום 22.3.2013).

דהיינו – אין לטעות ולהניח כי עצם העובדה כי העבירות בוצעו באמצעות הרשת, כשהנקבל מסתתר מאחורי מסך ומקלדת ולא באופן פרונטאלי, תוך שימוש בזהות בדויה, יש בו כדי להפחית מעצמת הפגיעה בנפגעים מהתנהלותו של הנקבל זאת כאשר עבירות אלו מבוצעות.

24. לאור ריבוי העבירות גם לא ניתן לסבור כי מדובר במעידה חד פעמית. מדובר במעשים העומדים בניגוד מוחלט למצופה ממי שאוחז ברישיון לעסוק ברפואה, והאמור גם בשים לב להוראות סעיף 41 לפקודה המאפשרות כאמור לעיל ביטול רישיונו של רופא שנהג בדרך שאינה הולמת רופא, או שהורשע בעבירה פלילית שלא לפי פקודת הרופאים, וגם בשים לב להוראות סעיף 4(א)(1) לפקודת הרופאים הקובעות, בין היתר, כתנאי ליזכאות לקבלת רישיון לעסוק ברפואה כי מדובר ב"אדם הגון", כאשר התנהלות הנקבל, אינה מתיישבת עם המצופה ממי שאמון על טיפול בבני אדם.

בהקשר זה נפסק כי :

"קביעתה של ועדת המשמעת, כי עבירות המין אותן ביצע המערער מחייבות את ביטול רישיונו, עולה בקנה אחד עם תכלית נקיטתו של אמצעי משמעת, שהיא (בלשון הנשיא שמגר בפרשת אליהו) למנוע סתירה בין הנדרש מאיש המקצוע להלכה לבין התנהגותו למעשה". המבקש לקבל רישיון לעסוק ברפואה חייב להראות כי נתקיימו בו תנאי הזכאות המפורטים בסעיף 4 לפקודה, ובראשם התנאי כי "הוא אדם הגון". פשיטא כי מועמד המבקש לקבל רישיון, אשר לחובתו הרשעה בעבירות אינוס ותקיפה מינית, אינו מקיים תנאי זה. מניה וביה מתחייב, כי אף רופא, שבמהלך עיסוקו המקצועי נזקפה לחובתו הרשעה בעבירות מעין אלו, חדל לקיים תנאי זה וכשירותו להמשיך לעסוק ברפואה נפגמת. ככלל - ובהעדר נסיבות מיוחדות המצדיקות לחרוג מכלל זה - יש בהרשעה כזאת כדי להצדיק ביטול רישיונו של הרופא" (ע"א 4227/94 קאסם סאמחאת נ' שר הבריאות; נבו - מיום 11.8.98).

25. באשר לתקדימים הרי ביטול רישיון בנסיבות אלו, מתיישב גם עם החלטות קודמות שניתנו במקרים דומים.

כך, בעניין ד"ר עידן ברק, אשר הורשע אף הוא בעבירות מין כאשר במסגרת ההליך הפלילי נגזרו עליו 50 חודשי מאסר, המליצה ועדת המשמעת על ביטול רישיונו כאשר הנקבל הסכים להתליה תוך שהוא טוען כי בסיום ההליך השיקומי, ייתכן ויבקש לשוב ולחדש את רישיונו. השופט סטרשנוב בהחלטתו הבהיר כי לא מקובלת עליו ההנחה כי מדובר בביטול זמני בלבד של הרישיון אשר ניתן לחדשו בשלב מאוחר יותר, והדגיש את אופי העבירות בהן הורשע ד"ר ברק, את הקושי להעריך את הנזק שנגרם לקטינים **"עקב מעשיו הנלוזים והמבישים"** וכן ציין כי **"הנקבל אינו ראוי עוד לעסוק במקצוע הרפואה, לא כעת ולא בעתיד"** ועל כן הורה על ביטול רישיונו מלעסוק ברפואה לצמיתות (החלטה 10-23 מיום 30.7.2023).

26. יצוין כי על פי העולה מההחלטה בעניין ד"ר ברק, הוא הורשע בביצוע **"עבירות מין קשות, כולל מעשי סדום, בשישה קטינים בגילאים 11-15. הנקבל יצר קשר עם הקטינים באפליקציות שונות ובאתרי היכרויות והפנה אליהם התייחסויות והצעות מיניות מגוונות. במסגרת אותן שיחות, שיכנע את הקטינים לבצע מעשים מגונים ומעשי סדום, ואף יזם מפגשים מיניים עם אותם קטינים. כמו כן החזיק הנקבל 600 קבצים ובהם תמונות וסרטונים פדופיליים, בהם נראים קטינים במצבים שונים עם קטינים אחרים, עם מבוגרים ועם בעלי חיים"**.

27. גם בעניינו של ד"ר מאיר למפיט – (תיק 5/21) אשר הורשע בעבירות של מעשה סדום וגרם מעשה סדום בקטין ובעבירה של קבלת שירותי זנות מקטין, הוחלט על ביטול רישיונו לצמיתות.

28. עוד בעניינו של לומקין, בערעור שהוגש על החלטה לבטל רישיונו לצמיתות לאחר שהורשע בעבירת אינוס ומעשים מגונים במטופלת נפסק כי:

העונש המשמעותי שהוטל על המערער הוא חמור. מניעת המערער מלעסוק במשלח-ידו כרופא ולהתפרנס ממנו, היא מכבידה וקשה. ואולם, מנגד, בביצוע העבירות שבהן הורשע המערער - בהיותו רופא - פגע פגיעה קשה בכבוד המקצוע ובאמון הציבור ברופאים. אלמלא בוטל רישיונו, הייתה נגרמת גם פגיעה באוטונומיה של מטופלות ומטופלים עתידיים שיטופלו אצלו, מבלי שיהיו מודעים להרשעתו באונס ובמעשים מגונים.

שומה להרתיע את המערער ורופאים אחרים מלבצע כדוגמת המעשים הללו. האינטרס הציבורי מחייב להביא לתודעת הכלל כי הגורמים האמונים על האתיקה המקצועית של הרופאים לא יסבלו התנהגות מעין זו הנדונה כאן, ולשם כך נדרשת ענישה משמעתית חמורה (ראו: ע"ש (י-ם) 332/08 ד"ר גליקסמן ברנרד נ' שר הבריאות [פורסם בנבו] (ניתן ביום 13.11.2008); (ע"ש 5061/05 לומקין נ' שר הבריאות; פורסם בנבו 6.2.2009).

29. במקרים נוספים הוחלט על התלייה לפרק זמן משמעותי, כך לדוגמה בעניינו של האח ארקדי לויטס (בד"מ 1/11/21) אשר הורשע בעבירה של מעשה סדום בקטין שטרם מלאו לו 14, ובעבירה של ניסיון למעשה סדום בקטין – הוחלט על התליית רישיונו לתקופה בת 10 שנים. עם זאת, אין ללמוד ממקרים אלו על הכלל או הסביר, ויזכר כי עם השנים חלה התפתחות משמעותית בעולם הידע של פגיעות מיניות וההבנה כי אלו גורמות לנזק מתמשך בעקבות השלכות משמעותיות על הנפגעים, נזק שגרירתו אינה מתיישבת עם החובות המצופים מרופא כפי שאף באות לידי ביטוי בהוראות הדין כמו גם בשבועת הרופא.

30. הועדה שקלה את עניינו של הנקבל, העבירות בהן הורשע וחומרתן, בחנה את חוות הדעת שניתנו בעניינו, הן של שירות המבחן והן מטעם "התחלה חדשה" וכן טיעוניו של הנקבל עצמו, נסיבותיו האישיות, החרטה שהביע ובקשתו לאפשר לו לשוב ולבצע עבודתו לאחר שישלים הליך השיקום. אלו נבחנו אל מול שיקולים נוספים ובהם - מידת הפגם המוסרי שדבק בנקבל, הפגיעה הקשה בקטינים כל זאת כשהנקבל מנצל אמונם ועושה זאת תוך שהוא מסתתר מאחורי מסך מחשב בזהות בדויה כפי שהובהר לעיל. נזכיר עוד את העולה מהחומרים שבפני הועדה וטענת הנקבל עצמו לפיה אירועי מוות שחוו בעת אסון מירון עוררו את האירועים וכי הדבר אינו בשליטתו, כך לגרסתו (ר' לעיל) – באופן המעורר את החשש כי אירועים מסוג זה יישנו.

31. על כך מצטרפים גם שיקולים של אינטרס הציבור, כאשר בין היתר על הועדה לשקול את אינטרס הציבור בשמירה על תדמית מקצוע הרפואה, אמון הציבור במקצוע הרפואה, והצורך לוודא כי בשעריו של מקצוע הרפואה יבואו רק אלו הראויים לאחוז ברישיון הרפואה. באיזון בין אלו, נוכח חומרת העבירות בהן הורשע הנקבל, ריבוי העבירות וכן החשש כי אלו יישנו, בעיקר עת יחוה הנקבל משברים (כגון אירוע מירון אליו התייחס או פטירת הוריו) וכן השיקולים הנוספים כמפורט לעיל – **סבורה הועדה כי יש להורות על ביטול רישיונו של הנקבל לצמיתות.**

32. יצוין, בשולי הדברים, כי ועדה זו פועלת לראשונה במתווה הקבוע במסגרת התיקון להוראות פקודת הרופאים, והוספת סעיף 44 לפקודה, הקובע הרכב ועדה מיוחדת הכוללת גם "נציג בעל הכשרה, ידע וניסיון בתחום הפגיעות המיניות" [זאת מעבר לכך שהתיקון קבע הסדר ייחודי לפיו רישיונו של רופא שהורשע בעבירות מין יותלה באופן אוטומטי ממועד הרשעתו בשלב הכרעת הדין ועד החלטת המנהל בעניינו]. נציין כי מעבר לשינוי בהרכב הועדה לא חלו שינויים בסמכויות הועדה בשלב זה, או באמצעי המשמעת שניתן להטיל במקרים בהם הורשע רופא בעבירות מתחום עבירות המין. עם זאת, הסתייעה הועדה בניסיונה המקצועי של חברת הועדה עו"ס מארה שכטר בכל הנוגע לניתוח חוות הדעת שניתנו בעניינו, השלכות מעשיו של הנקבל על המתלוננים וכן מידת המסוכנות העולה לאור אותן חוות דעת.

33. כאמור סבורה הועדה, כי המלצתה מתיישבת עם העקרונות שנקבעו בפקודת הרופאים ועם הרצון להבטיח אמות מידה ראויות לרופאים הבאים בשעריו של מקצוע הרפואה, כמו גם עם החלטות ופסיקות קודמות במסגרתן הוחלט על ביטול לצמיתות של רישיון הרפואה.

34. לפיכך – המלצת הועדה הינה להורות על ביטול רישיונו של הנקבל וזאת מהמועד בו תאושר ההמלצה, ככל ותאושר.

עו"ס מארה שכטר

עו"ד רעות שגיב-גרטלר

ד"ר דבורה שרה שפירא

ד"ר רויטל גרוס נבו